

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 441/2021
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Момчило А. Јовановић, адвокат из ... – ..., против тужених АД „Беотурс“ Београд и „Ковач Group“ ДОО Београд, које заступа пуномоћник Небојша Михаиловић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3861/16 од 18.03.2019. године, у седници одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3861/16 од 18.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1591/12 од 02.03.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да су ништави решење туженог АД „Беотурс“ о привременом упућивању запосленог број .. од 26.10.2005. године и Анекс уговора о раду истог туженог број .. од 26.10.2005. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад, као неоснован. Ставом трећим изреке, утврђено је да је ништав отказ уговора о раду туженог „Ковач Group“ ДОО Београд, број .. од 10.01.2006. године. Ставом четвртим изреке, одбијено је преиначење тужбе из поднеска тужиље од 07.05.2015. године, којим је тражила да се тужени обавезу да јој накнаде сву изгубљену зараду и остала примања са законском затезном каматом до враћања на рад тужиље. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 456.000,00 динара.

Решењем Првог основног суда у Београду П1 1591/12 од 29.07.2016. године, одбијен је предлог тужиље за доношење допунске пресуде и исправку пресуде као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3861/16 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу четвртим изреке. Ставом трећим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење првостепеног суда П1 1591/12 од 29.07.2016. године. Ставом

четвртим изреке, одбачен је предлог тужиље за објективно преиначење тужбе, садржан у поднеску од 15.10.2018. године, као недозвољен. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 232.500,00 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је након изјављене ревизије (16.07.2019. године) поднела и предлог за понављање поступка дана 15.08.2019. године и првостепени суд је решењем ПП 1591/12 од 14.09.2020. године, одлучио да застаје са поступком по предлогу за понављање поступка до окончања поступка по ревизији.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. и члана 420. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3861/16 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и петом изреке, којима су усвојени тужбени захтеви тужиље и тужени обавезани да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка.

Према члану 410. став 2. тачка 4. ЗПП, ревизија је недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Тужиља нема правног интереса да ревизијом побија другостепену пресуду у ставу првом изреке, којим је одбијена као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и петом изреке, којим су усвојени тужбени захтеви тужиље и досуђени трошкови поступка.

У преосталом делу ревизијом тужиље побија се другостепена пресуда којом је одбијена као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење којим није дозвољено објективно преиначење тужбе из поднеска тужиље од 07.05.2015. године (став други изреке), одбијена као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење којим је одбијен предлог тужиље за доношење допунске пресуде и исправку пресуде (став трећи изреке) и одбачен предлог тужиље за објективно преиначење тужбе из поднеска од 15.10.2018. године (став четврти изреке).

По члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6).

Ревизијом тужиље у наведеном делу побија се другостепена пресуда у делу одлуке која има карактер решења којим се парнични поступак правноснажно не окончава. Зато је ревизија тужиље у наведеном делу недозвољена, јер је изјављена против одлуке, против које се по закону не може изјавити.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић